

Nævnsafgørelse vedrørende indirekte skadelidte (ej omfattet):

Ansøger befandt sig i et shoppingcenter, da en gerningsmand begyndte at affyre skud inde i centret. Folk begyndte at løbe, og der bredte sig panik. Kort efter så ansøger gerningsmanden få meter fra sig med et våben i hånden peget i den retning, hvor ansøger befandt sig. Ansøger begyndte at løbe og gemte sig inde i et baglokale sammen med andre flygtende, indtil politiet hjalp dem ud.

Nævnet fandt, at ansøger ikke havde været udsat for en overtrædelse af straffeloven. Nævnet lagde ved sin afgørelse vægt på, at det ikke kunne dokumenteres, at ansøger havde været i kontakt med skadevolder, herunder at skadevolder skød i den retning, hvor ansøger befandt sig, eller at skadevolder sigtede direkte på ansøger. Det var i den forbindelse ikke tilstrækkeligt, at skadevolder sigtede i den retning, hvor ansøger befandt sig.

Nævnet lagde desuden vægt på, at ansøger straks havde søgt tilflugt i et baglokale, hvorfra ansøger hørte skud og gemte sig i flere timer i uvished om, hvad der foregik, og hvorvidt der var flere gerningsmænd involveret. Disse omstændigheder, og at ansøger efterfølgende oplevede psykiske/fysiske gener, kunne imidlertid heller ikke føre til, at ansøger kunne anses som indirekte skadelidte.